

3. Міщенко Г. Від декоративізму до метафізики простору // Образотворче мистецтво. — 2002. — № 1.
4. Мичко А. У графічному світі Василя Перевальського // Образотворче мистецтво. — 2003. — № 3.
5. Коновалова А. Вернісаж однієї родини // Образотворче мистецтво. — 2004. — № 4.

Леонід Прибєга

проректор з наукової роботи НАОМА, завідувач кафедри теорії, історії архітектури та синтезу мистецтв, професор

Слово про колегу

(До 60-річчя від дня народження

М. І. Яковлєва)

10 червня 2008 року Миколі Івановичу Яковлєву — професорові Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури виповнилося 60 літ. Вшановуючи ювіляра, подумалося, що сказати про людину, яку знаю понад 40 років, життя і творчість якої плинули весь цей час поруч. На чому акцентувати увагу? В чому феномен його життєвого, наукового і творчого успіху?

Микола Іванович має науковий ступінь доктора наук, вчене звання професора, дійсного члена Академії мистецтв України, відзначений почесним званням заслуженого працівника освіти України, орденом “За заслуги” III ступеня. Він користується щирою повагою колег-викладачів, студентів, аспірантів, є відомим і авторитетним у науковому середовищі. Гадаю, що, навіть не перелічуючи біографічні дані, можна означити обрис моделі успішності його життєвого шляху.

Микола Яковлєв поступив на факультет архітектури Київського державного художнього інституту в 1970 році, після служби у війську, маючи середню спеціальну технічну освіту. Крім того, встиг закінчити образотворче відділення Московського заочного народного університету мистецтв. По закінченні інституту з відзнакою (майстерня Є. І. Катоніна), розпочав творчу працю на викладацькій ниві. Особистісні риси характеру, працелюбність, комунікабельність і доброзичливість зумовлюють

шанобливе ставлення до нього не тільки співробітників, а й керівництва. Він постійно виконував численні громадські доручення, був куратором студентських груп, неодноразово очолював роботу технічного апарату приймальної комісії і т. ін.

Набуваючи педагогічного досвіду, завжди відповідально ставився до удосконалення методики викладання фахових і загальноосвітніх дисциплін. Його зусиллями було започатковано курс проектної графіки для студентів архітектурного факультету, модернізовано пропедевтичний курс основ композиції на факультеті графіки, розроблено і впроваджено програму вступного іспиту з композиції для майбутніх архітекторів. Зовні видається — все, що робить Микола Іванович, не вимагає особливих зусиль і відбувається неначе саме собою.

Як відомо, кожен викладач будь-якого вишого навчального закладу крім обов’язкового педагогічного навантаження повинен проводити наукову роботу: готувати методичні розробки, створювати посібники, підручники, писати наукові статті тощо. Така “невидима” робота вимагає багато часу, високої самоорганізації, відповідальності, є не тільки трудомісткою, а й не завжди результативною.

М. Яковлєв без відриву від роботи підготував і успішно захистив кандидатську, а згодом — і докторську дисертації. Основні педагогічні новачки, експериментальні дослідження в галузі теорії художнього формотворення, мистецтвознавства, прикладної геометрії, теорії перспективи знайшли відображення як у матеріалах дисертацій, так і в навчальному посібникові для студентів художньо-творчих спеціальностей “Основи композиції” і в капітальній монографії “Композиція + геометрія”.

Як педагог пройшов усі сходинки своєї кар’єри від викладача до професора, академіка. Він очолював кафедру теорії, історії архітектури і синтезу мистецтв, був деканом факультету архітектури упродовж 10 років, а в 2004 році його було обрано ректором Київського державного інституту декоративно-прикладного мистецтва і дизайну ім. М. Бойчука.

М. Яковлєв. Видання останніх років

Пригадую, на запитання журналіста газети "Освіта України", якими будуть перші кроки нового ректора щодо успішного розвитку мистецької освіти у ввіреному Вам навчальному закладі, професор М. Яковлев відповів: насамперед треба побудувати виробничі і науково-творчі процеси на принципах інтеграції з провідними вітчизняними художніми школами, широко використовувати традиції народного мистецтва, не нехтувати справжніми цінностями і досвідом закордонних колег. Будь-яка ізольована автономізація мистецької освіти не має перспективи належного розвитку.

За три роки його перебування на посаді ректора було якісно поліпшено навчальний процес, інститут отримав III рівень акредитації, суттєво зміцніла матеріальна база, відкрито кафедри мистецтвознавства та інженерних дисциплін і комп'ютерного проектування. Залишаючись членом вченої ради НАОМА, Микола Іванович продовжує працювати в тісному контакті з провідними фаховими кафедрами і навчально-творчими лабораторіями цієї академії.

Успішна діяльність М. І. Яковлева як керівника КДІДПМД ім. М. Бойчука, уміння працювати з людьми не залишилися поза увагою. На загальних зборах Академії мистецтв України у березні 2007 року його одностайно було обрано керівником апарату президії — головним вченим секретарем Академії мистецтв України.

Оцінюючи його роботу на цій посаді в день ювілею, президент АМУ А. В. Чебікін відзначив позитиви, які відбулися в Академії за півторарічний термін перебування Миколи Івановича на новій для нього посаді.

Сьогодні Микола Іванович Яковлев працює професором кафедри теорії історії архітектури та синтезу мистецтв, здійснює підготовку аспірантів і докторантів, є членом двох спеціалізованих вчених рад із захисту кандидатських і докторських вчених ступенів, членом президії ВАК України.

Тож побажаємо йому подальших творчих і наукових злетів, втілення світлих ідей, думок і мрій, котрі слугуватимуть на благо зміни вітчизняного культурного, мистецького і духовного світу на краще.

НАШІ ЮВІЛЯРИ

Ректорат, професорсько-викладацький колектив, студенти Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури, редколегія та редакція наукового збірника "Українська академія мистецтва" сердечно вітають ювілярів — співробітників академії та бажають їм доброго здоров'я, нових творчих досягнень, подальших успіхів на педагогічній ниві.

Ювілейні дати цього року відзначають:

КОСЯЧЕНКО Тамара Пилипівна — старший викладач французької мови кафедри іноземних мов. У НАОМА працює викладачем французької мови з 1961 року, старший викладач — з 1966. Автор наукових статей з проблем у галузі романо-германського мовознавства. Має друковані праці з питань методики викладання іноземних мов, перекладу статей з урахуванням специфіки навчального закладу.

ТРОФИМОВИЧ Наталія Вікторівна — член-кореспондент Академії будівництва України (з 1998), кандидат технічних наук, доцент кафедри архітектурних конструкцій. В НАОМА працює з 1999 року. Має понад 70 наукових праць, має 3 авторські свідоцтва на винахід, є автором 14 нормативних документів і стандартів, технічних умов, методичних рекомендацій, настанов у галузі проектування архітектурних споруд. Брала участь у розробці Державних будівельних норм і стандартів. Багато років працює над питаннями вдосконалення конструкцій будинків і споруд, в тому числі в напрямку енергозбереження.